

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מיבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשלמא לדידי דילפינא ממלואים	רבי יוחנן לריש לקיש:											⊡
זה וזה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם	היינו דתניא:											■ ⊡
דהואי נמי הזאה במלואים.												⊡
אלא לדידך, דילפת מסיני - הזאה בסיני מי הוא?												⊡
ולטעמיד מי נחא? במלואים - דם, הכא - מים.	אמר ליה: [ריש לקיש]											⊡
הא לא קשיא												!
נכנסו מים תחת דם.	דתני רבי חייא:											■ ! ⊡
אלא לדידך, הזאה בסיני מי הוא?	[רבי יוחנן לריש לקיש]											⊡
מעלה בעלמא.	אמר ליה: [ריש לקיש]											!
תניא כוותיה דרבי יוחנן, תניא כוותיה דריש לקיש.												■ ⊡
תניא כוותיה דרבי יוחנן:												■ ⊡
(ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש - במה שאמור בענין.	[תניא]											■ ⊡
מאי היא												^
בענין דמלואים.												!
ומה אמור בענין דמלואים												^
אהרן פירש שבעה ושמש יום אחד ומשה מסר לו כל שבעה כדי לחנכו בעבודה. ואף לדורות, כהן גדול פירש שבעה ומשמש יום אחד ושני תלמידי חכמים מתלמידיו של משה, לאפוקי צדוקין, מוסרין לו כל שבעה כדי לחנכו בעבודה.												!
מכאן אמרו: שבעת ימים קודם יום הכיפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פרהדרין, וכשם שמפרישין כהן גדול כך מפרישין כהן השרוף את הפרה ללשכה שעל פני הכירה צפונה מזרחה, ואחד זה ואחד זה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם.												!
ואם תאמר במלואים דם הכא מים												⊡
נכנסו מים תחת דם.	אמרת:											!
כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשת לכפר עליכם, לעשת - אלו מעשה פרה, לכפר - אלו מעשה יום הכיפורים.	ואומר:											■ ⊡
והאי בזאת מיבעי ליה לגופיה, בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה												⊡
אי לקרבן לחודיה - לימא קרא בזה או באלה, מאי בזאת - שמעת מינה תרתי.	אמרי:											!
מאי ואומר?												⊡
וכי תימא יום הכיפורים קמא הוא דבעי פרישה, כדאשכחן במלואים, אבל ביום הכיפורים דעלמא לא אי נמי, כהן גדול קמא הוא דבעי פרישה, אבל כהן גדול בעלמא לא - תא שמע: כאשר עשה וכו'.												!
תניא כוותיה דריש לקיש:												■ ⊡
משה עלה בעגן ונתכסה בעגן ונתקדש בעגן כדי לקבל תורה לישראל בקדושה, שנאמר (שמות כד) וישכן כבוד ה' על הר סיני. זה היה מעשה אחר עשרת הדברות, שהיו תחלה לארבעים יום, דברי רבי יוסי הגלילי	[רבי יוסי הגלילי]											⊡ ■
וישכן כבוד ה' - מראש חודש, ויכסהו העגן - להר, ויקרא אל משה - משה וכל ישראל עומדין, ולא בא הכתוב אלא לחלק כבוד למשה.	רבי עקיבא:											⊡ ■
לא בא הכתוב אלא למרק אכילה ושתיה שבמעיו, לשומו כמלאכי השרת.	רבי נתן:											■
לא בא הכתוב אלא לאיים עליו, כדי שתהא תורה ניתנת באימה, ברתת ובזיע, שנאמר (תהלים ב) עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה.	רבי מתיא בן הרש:											■
מאי וגילו ברעדה?												^

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי קא מיפליג רבי יוסי הגלילי ורבי עקיבא?	רב אדא בר מתנה אמר רב:											!
בפלוגתא דהני תנאי.	בששה בחדוש ניתנה תורה לישראל											!
בשבעה בו.	רב יוסי:											!
בששה ניתנה, ובשבעה עלה.	מאן דאמר בששה:											!
בשבעה ניתנה, ובשבעה עלה, דכתיב ויקרא אל משה ביום השביעי.	מאן דאמר בשבעה:											!
כתנא קמא	רבי יוסי הגלילי סבר לה:											!
בששה בחדוש ניתנה תורה	דאמר: [ת"ק]											!
הלכך זה היה מעשה אחר עשרת הדברות, (שמות כד) וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים - למשה, ויקרא אל משה ביום השביעי - לקבולי שאר תורה. דאי סלקא דעתך וישכן כבוד ה' מראש חדש, ויכסהו הענן - להר, ויקרא אל משה ביום השביעי - לקבולי עשרת הדברות - הא קבילו להו משה, והא אסתלק ענן משה												!
כרבי יוסי	רבי עקיבא סבר לה:											!
בשבעה בחדוש ניתנה תורה לישראל.	דאמר: [רבי יוסי]											!
בשלמא לרבי עקיבא - היינו דמשכחת לה בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות, עשרין וארבעה דסיון ושיתסר דתמוז - מלו להו ארבעין יומין דהוה בהר, ובשבסר בתמוז נחית ואתא ותבריניהו ללוחות.												ז
אלא לרבי יוסי הגלילי												ז
ששה דפרישה וארבעין דהר	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]											ז
עד עשרין ותלת בתמוז לא אתבור לוחות												ז
ארבעין דהר בהדי ששה דפרישה.	אמר לך רבי יוסי הגלילי:											!
ויקרא אל משה - משה וכל ישראל עומדין.	אמר מר:											!
מסייע ליה לרבי אלעזר												■
ויקרא אל משה - משה וכל ישראל עומדין, ולא בא הכתוב אלא לחלק לו כבוד למשה.	דאמר רבי אלעזר:											■
קול לו - קול אליו, משה שמע וכל ישראל לא שמעו	מיתיבי:											ז
לא קשיא הא - בסני, הא - באהל מועד.												!
ואי בעית אימא: לא קשיא, הא - בקריאה, הא - בדבור.												!
רבי זריקא רמי קראי קמיה דרבי אלעזר, ואמרי לה: אמר רבי זריקא רבי אלעזר רמי:												■
נאמר כאן בתוך ונאמר להלן בתוך, (שמות יד) ויבאו בני ישראל בתוך הים. מה להלן שביל, דכתיב והמים להם חמה - אף כאן שביל.	דבי רבי ישמעאל תנא:											■
(ויקרא א) ויקרא אל משה וידבר												■
למה הקדים קריאה לדיבור?												^
לימדה תורה דרך ארץ, שלא יאמר אדם דבר לחבירו אלא אם כן קורהו.												!
מסייע ליה לרבי חנינא												■

◈ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
לא יאמר אדם דבר לחבירו אלא אם כן קורהו.	דאמר רבי חנינא:							■	■			
לאמר - אמר רבי מנסיא רבה: מניין לאומר דבר לחבירו שהוא בבל יאמר, עד שיאמר לו לך אמור - שנאמר (ויקרא א) וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר.	[רבי מנסיא רבה]								■			◇
מכלל דתרווייהו סבירא להו: מלואים, כל הכתוב בהן מעכב בהן.												■ ◇
מלואים, רבי יוחנן ורבי חנינא, חד אמר: כל הכתוב בהן מעכב בהן	דאיתמר: חד: [רבי יוחנן/רבי חנינא]								◇	■		◇
דבר המעכב לדורות - מעכב בהן, שאין מעכב לדורות - אין מעכב בהן.	חד: [רבי יוחנן/רבי חנינא]								◇	■		◇
כל הכתוב בהן מעכב בהן	תסתיים דרבי יוחנן הוא דאמר:									■		◇
אי מה מלואים - כל הכתוב בהן מעכב בהן	מדקאמר ליה רבי שמעון בן לקיש לרבי יוחנן:									■		
ולא קא מהדר ליה ולא מידי - תסתיים.										■		
מאי בינייהו?											^	◇